

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122204744
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5122204744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: C. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, dieťa rodičov - matky: R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom ul. X. H. XXXX/XX, XXX XX F. X. H., zastúpená zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, a otca: E. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H.. X. XXXX/XX, XXX XX F. X. H., zastúpeného zástupcom Samec & partners, s. r. o., so sídlom Národná 15, 010 01 Žilina, IČO: 54 518 563, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 54P/129/2022-275 zo dňa 22. septembra 2023, vo výroku I. v spojení s výrokom III.

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 54P/129/2022-275 zo dňa 22. septembra 2023 v napadnutom výroku I., ktorým súd návrh matky na zvýšenie výživného zamietol v spojení s výrokom III., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Podľa výroku II. uložil rodičom výchovné opatrenie, a to povinnosť 12-krát podrobiť sa odbornému poradenstvu a konzultáciám na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, Referát poradensko-psychologických služieb Žilina za účelom zlepšenia schopnosti rodičov navzájom komunikovať o výchove dieťaťa. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Referát poradensko-psychologických služieb Žilina bolo uložené, aby určil termín stretnutí, podmienky a dobu každého stretnutia podľa svojich možností s tým, že dátum ich konania oznámi rodičom aspoň 3 dni vopred. Podľa výroku III. bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení odseku 1. napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na návrh doručený súdu dňa 22.06.2022, ktorým sa matka domáhala rozhodnutia, aby otec bol zaviazaný prispievať mesačne na výživu maloletého sumou 300,- Eur a na sporenie sumou 50,- Eur. Návrh v spojení aj s podaním zo dňa 19.01.2023 odôvodnila tým, že vzrástli náklady na život, ako aj náklady na syna, náklady na bývanie a domácnosť, či na voľnočasové aktivity, náklady na pohonné hmoty, plyn išiel od roku 2021 hore o tretinu, rovnako elektrina. Matka uviedla, že bývajú s maloletým synom na dedine, vozí ho do škôlky a seba do práce motorovým vozidlom a cena PHM v roku 2021 za 1 liter benzínu bola 1,1 Eur a v súčasnosti 1,7 Eur. Matka zaplatila zariadenie v synovej detskej izbe, postupne v sume 2.500,- Eur, na čom sa otec nepodieľal. Došlo k zvýšeniu hypotéky na bývanie zo 180,- Eur na 228,- Eur. Maloletý syn je často chorľavý, má respiračné ochorenia, najmä na jeseň a v zime, čím sa zvýšili náklady na

nákup liekov, doplnkov stravy v podobe vitamínov. Z dôvodu napätej rodinnej situácie, ktorá je takto už dlhodobo, matka sa snaží synovi robiť cez víkend pekný program, chodia na výlety, podujatia, na čo sú vynakladané nemalé náklady na PHM, stravu, vstupenky, na čom sa otec nepodieľa. Matka poukázala na to, že otec nemá inú vyživovaciu povinnosť.

3. V odseku 2. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na vyjadrenie otca k návrhu matky, ktorý žiadal, aby bol zamietnutý.

4. Okresný súd poukázal na rozsah vykonaného dokazovania a zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 9P/212/2020-54 zo dňa 24.3.2021 bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej bol maloletý C. zverený do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého C. sumou 250,- Eur mesačne a súčasne bol upravený styk otca s maloletým každú nedeľu a každú nedeľu nedeľu od 10:00 hod. do 17:00 hod..

5. Podľa výpisu z LV č. XXX katastrálne územie J. a výpisu z LV č. XXXX katastrálne územie J. otec a matka sú podielovým spoluvlastníkmi rodinného domu č. súp. XXX a CKN parcela 664/1, 664/2, 665, a to v podiele 3 otec a 1 matka.

6. Zamestnávateľ rodičov dňa 6.9.2023 zaslal okresnému súdu potvrdenie o príjme, podľa ktorého matka mala v období 1/2023 - 8/2023 priemerný čistý príjem 1.517,98 Eur, uplatňovala daňový bonus na jedno dieťa. Otec v období od 2/2023 do 8/2023 mal priemerný čistý príjem 1.719,06 Eur s tým, že v mesiaci 1/2023 mal čistý príjem 483,93 Eur ako i náhradu PN 311,64 Eur. Okresný súd uviedol, že zamestnávateľom rodičov je spoločnosť Schaeffler Kysuce, spol. s r.o.. Ďalej zamestnávateľ - spoločnosť GALMM, s.r.o., Ružomberok oznámil okresnému súdu, že matka bola v ich spoločnosti zamestnaná od 1.2.2021 do 30.6.2021 a mala priemernú čistú mzdu 754,11 Eur. Zo Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto okresný súd zistil, že matka v roku 2021 poberala rodičovský príspevok 378,10 Eur, v roku 2022 rodičovský príspevok 383,80 Eur.

7. V odseku 11. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na podanie matky zo dňa 26.6.2023, ktorým doplnila špecifikáciu návrhu na zvýšenie výživného a s tým spojené doklady. Uviedla výdavky spojené s prerábkou detskej izby maloletého, a to nábytok 325,93 Eur, domčeková posteľ 279,38 Eur, oblečky 20,48 Eur, vstavaná skriňa 1.200,- Eur. Poukázala na zvýšenú mieru inflácie, keď výdavky na stravu vychádzajú minimálne v hodnote 150,- Eur, mesačne minie na lieky 50,- Eur, predložila pokladničné doklady z obdobia máj 2022. Za máj 2023 vyšli lieky v sume 51,- Eur, maloletému posilňuje imunitu voľnopredajnými liekmi, hlavne na podporu imunity a sezónnych chorôb. Poukázala na voľnočasové aktivity, pri ktorých mala výdavky, keď v ZOO Bojnice vstup vyšiel na 8,- Eur pre dospelého, dieťa zadarmo, SNM v Martine vstup 8,- Eur, cesta 4,- Eur vlakom. Matka maloletého mala za to, že výživné v sume 300,- Eur na jednej strane je odôvodnené potrebami maloletého syna, na druhej strane aj schopnosťami a možnosťami otca, aby synovi prispieval na výživné v takejto miere.

8. V odseku 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na pojednávanie, na ktorom matka zmeny vyjadrila v tom smere, že maloletý chodí do škôlky, kde platí 54,- Eur za stravu + poplatok, založila sporenie 50,- Eur. Výdavky na bývanie sa zvýšili zo sumy 270,- Eur na sumu 330,- Eur. Pohonné hmoty v súčasnosti sú od 120,- až po 150,- Eur, sú to výdavky do škôlky z J. do F. X. H., 50,- Eur mesačne vitamíny maloletému, oblečenie, keď mu menila celý šatník a zaplatila 400,- Eur. V auguste 2022 zariadzovala detskú izbu, čo vyšlo spolu so vstavanou skriňou na 2.300,- Eur. Ak aj uviedla, že zakúpila dvojizbový byt za 70.000,- Eur, tento vrátila matke, pretože ona ho zaplatila, a tým uhradila pôžičku. V súčasnosti má úver, ktorý spláca. Má príjem 1.300 až 1350,- Eur, poberá prídavok na dieťa, daňový bonus, pričom iné zmeny u nej a u maloletého nenastali. Vlastní podiel na rodinnom dome, ktorý je predmetom vypořádania.

9. Na nariadenom pojednávaní otec maloletého uviedol, že má príjem 1.400 až 1.500,- Eur, úver platia s matkou maloletého dieťaťa, vyživovaciu povinnosť nemá, iný majetok nenadobudol, avšak na následnom pojednávaní uviedol, že od mája 2023 platí hypotéku v plnej výške 228,- Eur. Dovtedy na spoločný účet posielal 230,- Eur, z čoho 115,- Eur išlo na hypotéku a zvyšok šetril na splácanie, čo matka maloletého vybrala. Býva u rodičov, platí 300,- Eur, kupuje za to stravu, hradí výdavky na energie, ktoré jeho rodičia neriešia.

10. Kolízny opatrovník na nariadenom pojednávaní uviedol, že došlo k nárastu cien z dôvodu inflácie, návrh na zvýšenie považoval za dôvodný, avšak rozhodnutie ponechal na zvážení súdu.

11. Okresný súd na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 37 ods. 2 písm. d), § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a podľa výroku I. návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Poukázal na ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Zmenu pomerov možno vymedziť ako podstatnú a závažnú zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcim rozhodnutiu súdu, ktorá môže byť na strane oprávneného ako aj povinného, nemôže však ísť o zmenu krátkodobého charakteru. Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov (strata zamestnania, závažné ochorenie, získanie podstatne výhodnejšieho zamestnania a pod.), ako aj zmenu pomerov na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb (vek, štúdium, zdravotný stav a pod.).

12. Výška vyživovacej povinnosti na maloletého C. bola naposledy okresným súdom určená v marci 2021. V tom čase maloletý C. chodil do jasli, kde bol poplatok 290,- Eur mesačne vrátane stravy v jasliach. Matka na nariadenom pojednávaní uvádzala výdavky stravy doma 100,- Eur, oblečenie 40,- Eur, hygiena a iné základné potreby 30,- Eur, lieky na bežné ochorenia 10,- Eur, voľnočasové aktivity a hračky 20,- Eur, vozenie dieťaťa do škôlky 50,- Eur. V súčasnosti má maloletý C. 4 roky, chodí do materskej školy, kde je poplatok vrátane stravy 54,- Eur. Zvýšené výdavky v súvislosti s vývojom cien okresný súd ustálil u maloletého na stravu 150,- Eur pri zohľadnení skutočnosti, že sa stravuje aj v materskej škole, oblečenie 50,- Eur, hygiena 30,- Eur, lieky, vitamíny 25,- Eur. Ak aj matka preukázala výdavky 50,- Eur v jednom mesiaci, ochorenia spojené s pobytom dieťaťa v detskom kolektíve sa vyskytujú prevažne v zimnom období a ak matka uvádzala respiračné ochorenia najmä na jeseň a zimu, OČR matky nevyplývajú z potvrdenia zamestnávateľa o mzde, voľný čas 20,- Eur (výdavky matky na vstupné za jej osobu nie sú odôvodnenými výdavkami maloletého; otec má takisto výdavky na maloletého v súvislosti s voľnočasovými aktivitami v rozsahu, ktorý mu umožňuje aktuálna úprava styku). Matka maloletému založila sporenie 50,- Eur. Okresný súd uviedol, že zvýšené výdavky za pohonné hmoty 120,- až 150,- Eur nezohľadnil ako opodstatnené, ak prihliadol na vzdialenosť bydliska maloletého J. č. XXX a MŠ F. X. H., F., kde podľa google mapy ide o 4,5 km 2x denne x 20 dní v mesiaci, je to 180 km za mesiac, pričom sa matka vozí zároveň do práce. Prihliadol okresný súd aj na to, že matka vozí syna na voľnočasové aktivity, prípadne k lekárovi, preto v tejto časti výdavky považoval za odôvodnené vo výške 20,- Eur. Maloletému od septembra 2023 pribudli výdavky na záujmy, a to gymnastika 20,- Eur mesačne, anglický jazyk 15,- Eur polročne, t.j. 2,50 Eur mesačne. Spolu výdavky maloletého aktuálne podľa okresného súdu predstavujú sumu 422,- Eur.

13. Okresný súd uviedol, že v čase posledného určovania výživného matka mala príjem zo zamestnania v priemere 670,- Eur mesačne, poberala prídavky na dieťa, bývala v rodinnom dome, ktorý vlastní v 1 a otec maloletého 3, výdavky spojené s bývaním boli 170,- Eur. Okrem podielu na dome vlastnila dvojizbový byt. Bola dlžníčkou spolu s otcom maloletého na hypotekárnom úvere na postavenie domu a sama dlžníčkou pôžičky 70.000,- Eur na kúpu bytu. Za byt platila 140,- Eur. Jej osobné výdavky, okrem výdavkov na bývanie a dieťa boli vyčíslené na sumu 300,- Eur. Do konca roka 2022 mala matka z pracovného pomeru príjem vrátane daňového bonusu v priemere 1.103,- Eur a v roku 2023 príjem 1.517,- Eur. Poberá rodinné prídavky na maloletého. Jej majetkové pomery sa zmenili tak, že predala byt, čím splatila pôžičku na tento byt. V podiele 1 je ďalej spoluvlastníčkou domu. Podieľala sa na splácaní hypotéky na rodinnom dome do mája 2023. Výdavky na bývanie uvádzala 333,- Eur, pričom okrem maloletého s ňou býva v rodinnom dome aj jej priateľ. Iné zmeny neuvádzala. Vyživovacia povinnosť jej nepribudla.

14. V čase posledného určenia výživného bol príjem otca z pracovného pomeru 1.400,- Eur, býval u rodičov, kde za bývanie platil 200,- Eur mesačne, v čom bola aj strava. Vlastní 3 podiel na rodinnom dome ako matka, bol spoludlžníkom na hypotekárnom úvere 50.000,- Eur s mesačnou splátkou 180,- Eur, ktorú v tom čase platil otec maloletého. Okrem bežných výdavkov mal výdavky na lieky 5,- Eur, u psychológa 40,- Eur - 80,- Eur. Príjem otca do konca roka 2022 bol v priemere 1.518,- Eur mesačne, v roku 2023 1.719,- Eur. Majetkové pomery otca sa nezmenili, vyživovacia povinnosť mu nepribudla, odpadli výdavky spojené s psychológom, lieky má hradené zdravotnou poisťovňou, v čase rozhodovania splácal hypotéku vo zvýšenej výške splátky 228,- Eur, stále býva u rodičov a prispieva na stravu 300,- Eur.

15. V odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že podľa výsledkov dokazovania bolo preukázané, že došlo k zmene pomerov tak u maloletého C. ako aj u oboch rodičov, avšak tieto neodôvodňovali zvýšenie výživného. Maloletému klesli jeho odôvodnené výdavky na školské zariadenie o cca 230,- Eur, a to od septembra 2021. Pribudol výdavok na sporenie 50,- Eur, od septembra 2023 výdavky na záujmy 22,50 Eur mesačne (gymnastika, anglický jazyk). Ostatné výdavky sa zvýšili v súvislosti s vývojom cien tak u maloletého ako aj u oboch rodičov. Navýšili sa dávky, ktoré poberá matka maloletého, a to rodinný prídavok 2022 druhý polrok 30,- Eur, 2023 60,- Eur a daňový bonus druhý polrok 2022 70,- Eur, rok 2023 140,- Eur. Odôvodnené potreby maloletého sú tak podľa záverov okresného súdu pokryté výživným od otca 250,- Eur a uvedenými dávkami spolu 200,- Eur. Matka maloletému zabezpečuje bytové potreby, osobnú starostlivosť. Ak aj matka za zvýšené náklady na syna uvádzala aj náklady na hypotéku, tak okresný súd konštatoval, že úver nie je odôvodneným výdavkom maloletého, pričom od mája roku 2023 sa na jeho splácaní matka nepodieľa. Náklady na prerábku detskej izby maloletého matka uvádzala 2.500,- Eur, neskôr 2.300,- Eur, avšak na výzvu okresného súdu preukázala výdavky na nábytok 325,93 Eur, posteľ 279,38 Eur a obliečky 20,48 Eur, avšak výdavok na skriňu 1.200,- Eur nevedela preukázať. Spolu tieto sumy predstavovali súčet 1.825,- Eur. Podľa okresného súdu sa výdavky maloletého na školské zariadenie znížili už od septembra 2021, pričom nedošlo k zníženiu výživného a zvyšovanie cien spotrebných tovarov bolo postupné, mohla matka tieto prostriedky použiť na úhradu uvedených nákladov.

16. Návrh matky na určenie povinnosti otcovi prispievať na tvorbu úspor maloletému odôvodňovala tým, že je to v jeho schopnostiach a možnostiach ako aj z dôvodu, že otec maloletému vybral finančné prostriedky z účtu a tieto nevrátil. Výsledky dokazovania nepreukázali, že by sa zmenili majetkové pomery otca. Príjem otca sa zvýšil o cca 100,- Eur (2022) až 300,- Eur (2023) mesačne, matke sa príjem z pracovného pomeru zdvojnásobil. Otec platením výživného sa podieľa aj na sume 50,- Eur, ktorú matka maloletému dáva na sporenie. Tvrdenie o vybratí peňažných prostriedkov maloletého otcom nebolo preukázané, avšak ani táto skutočnosť by nemohla byť dôvodom pre určenie tvorby úspor, pretože podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine určujúcim kritériom pre povinnosť rodiča prispievať na tvorbu úspor maloletému sú majetkové pomery tohto rodiča. Z týchto záverov okresný súd návrh matky na zvýšenie výživného a tvorbu úspor zamietol.

17. V odseku 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že súčasne k maloletému C. prebieha konanie o návrhu otca na zmenu úpravy styku s maloletým. Z doterajších dôkazov bolo nesporné, že medzi rodičmi pretrváva konfliktná situácia a komunikačný problém. Uvedené nepriaznivo vplýva na maloletého C., čo môže mať negatívny dopad na jeho zdravý vývoj, preto okresný súd rodičom uložil výchovné opatrenie v súlade s § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu. Jeho cieľom je zlepšiť vzťahy medzi rodičmi, zlepšenie komunikácie a rešpektovanie sa navzájom. Okresný súd rozhodol, že poradenstvo sa bude realizovať na Referáte pedagogicko-psychologických služieb ÚPSVaR Žilina. Vychádzal z toho, že ide o subjekt, ktorý je na to odborne personálne vybavený, rozsah poradenstva vymedzil na 12 stretnutí s tým, že referát určí ich termíny, podmienky a doby podľa svojich možností.

18. O trovách súdneho konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP, keďže nezistil dôvody pre aplikáciu ust. § 53 až § 56 CMP, preto žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

19. Proti rozsudku okresného súdu, a to proti výroku I., podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého. Namietala prostredníctvom zvoleného zástupcu, že okresný súd nedôsledne zistil skutočný stav veci a nerozhodol v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Poukázala na § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine, Čl. 4 CMP, na posledné rozhodnutie okresného súdu sp.zn. 9P/212/2020 zo dňa 24.03.2021, keď bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 250,- Eur. Poukázala na vyjadrenie zo dňa 20.06.2022, podľa ktorého žiadala, aby otec prispieval na výživu maloletého dieťaťa sumou 300,- Eur mesačne a tvorbu úspor vo výške 50,- Eur mesačne. Matka teda žiadala, aby súd zvýšil výživné na maloleté dieťa o sumu 50,- Eur, ako bola určená v roku 2021 na základe schválenej rodičovskej dohody oboch rodičov. Podľa matky sa okresný súd svojvoľne zameril na jej zvýšený príjem, viac ako na príjem otca maloletého dieťaťa. V danom konaní bolo určujúce, aký je príjem otca maloletého dieťaťa, ktorému má byť uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa. Nebolo potrebné prihliadnuť na to, že príjem matky sa od posledného rozhodnutia zvýšil dvojnásobne, keď sa zvýšili aj rodinné prídavky na dieťa a daňový bonus, čo sú objektívne možnosti, ktoré boli nastavené vládnyim režimom. Príjem otca nebol okresným

súdom zisťovaný dostatočne. Príjem otca bol posudzovaný od 05/2021 do rozhodnutia okresného súdu, avšak príjem matky bol posudzovaný od januára 2021 až do rozhodnutia okresného súdu. Nebol dostatočne šetrený príjem otca počas jeho práceneschopnosti, ak potvrdenie bolo vydané len zamestnávateľom, ktorý vypláca dávky len prvých 10 dní a od 11. dňa sú vyplácané nemocenské dávky zo Sociálnej poisťovne. Otec maloletého bol PN viac ako 10 dní, a preto podľa názoru matky bola vyplatená aj nemocenská dávka zo Sociálnej poisťovne a nebolo ani zisťované, či otec maloletého nemá uzavretú nejakú poisťku, z ktorej by mu bola vyplácaná nejaká časť, keď bol PN. Podľa matky sa okresný súd nedostatočne vysporiadal s výdavkami otca, keď platenie hypotéky neuviedol ako odôvodnený výdavok na jej strane, avšak pri otcovi bral tento výdavok do úvahy, čo vyplýva z odseku 28. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Výdavky otca predstavovali 528,- Eur a po ich uhradení má otec maloletého dieťaťa k dispozícii 1.200,- Eur mesačne. Ona ako matka je schopná odkladať maloletému synovi na sporenie sumu 50,- Eur mesačne, čo nebolo zohľadnené u otca maloletého dieťaťa. Podľa matky okresný súd nedostatočne preskúmal príjem otca maloletého po odrátení výdavkov, postupoval formalisticky, dvojkofajne.

20. V ďalšej časti odvolania matka maloletého dieťaťa poukázala na § 78 ods. 3 Zákona o rodine. Deklarovala výdavky na domácnosť vo výške 333,- Eur, platenie úveru do mája 2023, pričom tieto skutočnosti neboli zo strany okresného súdu zohľadnené pri odôvodnených výdavkoch na maloleté dieťa. Nebolo sporné to, že došlo k zvýšeniu výdavkov na domácnosť v J. kde teraz so synom býva. Otec maloletého dieťaťa nespochybnil výdavky na ich domácnosť, nespochybnil výdavky so zakúpením detskej izby, čo do dôvodu a výšky. Okresný súd neprihliadol, pokiaľ ide o zariadenie detskej izby na výdavky s odôvodnením, že išlo o jednorazový výdavok, avšak išlo o značne zvýšený výdavok, ktorý nebol zohľadnený. Vo všeobecnosti poukázala na pojem zmeny pomerov, ktoré neboli zo strany okresného súdu dostatočne zisťované. Došlo k zmene životných nákladov aj na maloleté dieťa, avšak čo sa týka zmeny nákladov na strane otca, tomu za obdobie od pôvodného rozhodnutia sa zvýšili len náklady spojené s bývaním u jeho rodičov v sume o 100,- Eur viac. Matka maloletého dieťaťa považovala za svojvoľné rozhodnutie okresného súdu o výške výdavkov na maloleté dieťa s vozením do škôlky, k lekárovi a na záujmové aktivity, keď okresný súd ustálil výdavky na PHM vo výške 20,- Eur mesačne, nezistil skutočný stav vecí, v akých intervaloch vozí dieťa do škôlky, ako často a akých špecialistov navštevuje, ako často chodí na výlety a podobne. Výdavky na dieťa má matka zjavne vyššie, pretože sa o syna osobne stará, chodievajú spolu nakupovať potraviny, lieky, uvedené je tiež spojené s výdavkami na PHM. Pri výdavkoch na maloleté dieťa v sume 422,- Eur mesačne okresný súd nevychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe, keď nevychádzal z ustáleného rozhodovania o vyživovacej povinnosti 2/3 systémom, kedy výdavky na maloleté dieťa sa rozdelia medzi rodiča povinného na plnenie vyživovacej povinnosti v rozsahu 2/3 odôvodnených potrieb dieťaťa a 1/3 pripadá na rodiča, ktorý sa osobne stará o maloleté dieťa. Určené výživné, ktoré platí otec maloletého dieťaťa, podľa matky nie je adekvátne, neodráža odôvodnené výdavky na maloleté dieťa a rovnako podľa matky majetkové pomery otca maloletého umožňujú, aby prispieval na tvorbu úspor dieťaťa, aby sa zabezpečila istejšia finančná budúcnosť. V konaní pred okresným súdom nebolo skúmané to, že došlo k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, kedy spoločná nehnuteľnosť bola prikázaná do výlučného vlastníctva otca a otcovi sa tak zmenili aj majetkové pomery, čo nebolo v súdnom konaní zohľadnené. Matka maloletého dieťaťa navrhla v napadnutom výroku rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

21. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 10.10.2023 (č.l. 305 spisu). Uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

22. K odvolaniu matky sa vyjadril aj otec maloletého dieťaťa prostredníctvom zvoleného zástupcu v podaní zo dňa 10.10.2023 (č.l. 307, 308 spisu). Podľa názoru otca maloletého dieťaťa rozhodnutie okresného súdu vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Okresný súd dostatočne skúmal prípadnú (ne)existenciu zmeny pomerov, či už na strane povinného otca alebo na strane maloletého dieťaťa, ktorá by odôvodňovala zvýšenie vyživovacej povinnosti povinného otca. V konaní o zvýšení výživného k maloletým deťom okresný súd nie je viazaný návrhom strán, pretože toto konanie možno začať aj bez návrhu. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy. K nárastu bežných výdavkov, na ktoré vo svojom odvolaní odkazuje matka, otec uviedol, že ide o formálny štatistický údaj. Matka nepreukázala, aké konkrétne výdavky na maloleté dieťa vzrástli, v akej výške, či sú tieto výdavky pre dieťa nevyhnutné. Len formálne konštatovanie o raste spotrebiteľských cien neznamená automaticky aj zvýšenie bežných výdavkov na maloleté deti. Rast spotrebiteľských cien zasiahol rovnako aj otca maloletého. K výdavkom matky na hypotéku, ktorú mala

matka podľa jej tvrdení uhrádzať do mája 2023, otec uviedol, že finančné prostriedky, ktoré mala matka vynaložiť na polovicu splátky hypotéky do mája 2023, následne v sume 5.320,- Eur bez súhlasu otca z účtu neoprávnené vybrala. Celú hypotéku, teda nielen splátky od mája 2023 uhrádza otec maloletého dieťaťa a tento výdavok matky vôbec neexistuje v zmysle aj doloženého výpisu z účtu k vyjadreniu otca maloletého dieťaťa. Matka sa nezaobrá podstatnou skutočnosťou, ktorou je zníženie odôvodnených výdavkov vynakladaných na školské zariadenie maloletého cca o 230,- Eur mesačne. Tento výdavok bol na maloletého vynakladaný a zohľadnený v čase posledného určenia výživného a momentálne maloletý toto školské zariadenie už nenavštevuje. Prípadné zvýšenie ostatných výdavkov na maloletého je podľa názoru otca maloletého dieťaťa dostatočne kompenzované neexistenciou predmetného výdavku na školské zariadenie. Odôvodnené potreby maloletého i v súčasnosti sú dostatočne pokryté výživným otca v sume 250,- Eur. Zmena pomerov na strane povinného otca a oprávneného maloletého dieťaťa neodôvodňuje zvýšenie výživného. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej výrokovej časti potvrdiť ako vecne správny a súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

23. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka prostredníctvom zvoleného zástupcu v podaní zo dňa 19.10.2023. Vyjadrila sa aj k stanovisku kolízneho opatrovníka. Uviedla, že v konaní preukazovala výdavky na maloletého syna a tieto výdavky nerozporoval otec maloletého C.. Jeho vyjadrenia v odvolacom konaní sú preto irelevantné. Rovnako je irelevantný aj výpis z účtu ohľadom vybratia peňažných prostriedkov a ak aj tieto vybrala z účtu, išlo o jej peniaze, ktoré posielala na platenie hypotéky. Ak bolo zrušené a vyporiadané podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti, na financovanie ktorej bola zbraná hypotéka, tak si potom vybrala svoje finančné prostriedky z účtu, ku ktorému mala dispozičné právo. Tieto skutočnosti nie sú relevantné pri zohľadňovaní zvýšenia výživného. Apelovala na zmenu majetkových pomerov na strane otca maloletého, keď dosahuje vyšší plat v zamestnaní, došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ktorú nadobudol do svojho výlučného vlastníctva, a preto zotrvala na odvolacom návrhu.

24. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec maloletého v podaní zo dňa 3.11.2023. K majetkovým pomerom, ktoré uvádzala matka, otec maloletého uviedol, že doteraz nedošlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, resp. k nehnuteľnosti, na ktorú bola zbraná hypotéka, pretože matka voči rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 27C/9/2023 zo dňa 27.2.2023 podala odvolanie, o ktorom nebolo doteraz rozhodnuté. Navyše zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nemá žiaden vplyv na existenciu vzťahu z hypotekárneho úveru. Matka uvádza protichodné tvrdenia, ak uviedla, že výdavok, a to splátka hypotéky, ktoré finančné prostriedky poslala na účet, mali byť v tomto období spotrebované na úhradu časti hypotéky a na druhej strane uvádza, že peňažné prostriedky, ktoré si z účtu vybrala, boli jej, pretože ich posielala na platenie hypotéky, preto nie je jasné, aké peňažné prostriedky si vybrala z účtu, keď tieto mali byť už spotrebované na úhradu časti hypotéky, ktorú mala uhrádzať podľa jej tvrdenia do 05/2023. Otec na nariadenom pojednávaní pred okresným súdom dňa 22.09.2023 produkoval tvrdenia, ktorými preukazoval zníženie jeho životnej úrovne s poukazom aj na jeho zdravotný stav, na zmeny v pracovných zmenách v zamestnaní, pri ktorých bude dosahovať nižší príjem. Nehnuteľnosť, ktorej je otec väčšinový spoluvlastník (3) užíva len matka, zatiaľ čo otec je nútený riešiť svoju bytovú otázku inak, hradí aj výdavky na hypotéku spojené s touto nehnuteľnosťou a v prípade prikázania nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva otca, bude tento povinný uhradiť matke náhradu za jej podiel. Zotrval na návrhu potvrdenia rozhodnutia okresného súdu.

25. Ďalšie vyjadrenia k podaniam účastníkov konania nenasledovali.

26. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to matkou maloletého dieťaťa a postupom bez nariadenia pojednávania za aplikácie ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovania a ani si to nevyžadoval dôležitý verejný záujem, bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I., ktorým bol návrh matky na zvýšenie výživného zamietnutý v spojení so závislým výrokom III. o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1,2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k.

13CoP/91/2023-325 zo dňa 14.11.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 28.11.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

28. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia na základe odvolania podaného matkou maloletého dieťaťa je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými okresným súdom v napadnutom rozsudku a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné a ani žiadúce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré vyjadril v napadnutom rozsudku už okresný súd a s ktorými sa stotožňuje, pretože je postačujúce na ne len odkázať. Krajský súd však za aplikácie ust. § 387 ods. 3 druhá veta CSP sa v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní podanom matkou maloletého dieťaťa.

29. V jednotlivosti k odvolacím dôvodom matky maloletého dieťaťa krajský súd uvádza, že okresný súd v dostatočnom a potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie k tomu, aby posúdil návrh na zvýšenie výživného. Nebol preto relevantný odvolací dôvod matky maloletého dieťaťa, že by k rozhodnutiu okresného súdu došlo na základe nedostatočného zistenia skutočného stavu vecí. Podľa názoru krajského súdu okresný súd práve dôkladne aplikoval ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine v spojení s ust. § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine ako aj ust. § 63 ods. 3, § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

30. Okresný súd zákonným spôsobom postupoval, ak poukázal na posledné rozhodnutie, rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 9P/212/2020-54 zo dňa 24.03.2021 (poznámka krajského súdu: len chybou v písaní okresným súdom uvedené č.k. 9P/202/2020-54 namiesto č.k. 9P/212/2020-54), ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý C. zverený do osobnej starostlivosti matky a obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého C. sumou 250,- Eur mesačne. Týmto súdnym rozhodnutím bol upravený styk otca s maloletým každú nedeľu a každú nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod..

31. Výška vyživovacej povinnosti na maloletého C. bola naposledy určená súdnym rozhodnutím v mesiaci marec 2021. Od dátumu tohto posledného súdneho rozhodnutia okresný súd v potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie, aby zistil, či nastala zmena pomerov v takej intenzite a v takej kvalifikovanej rovine, ktorá by odôvodňovala návrh podaný matkou maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného.

32. Z návrhu podaného matkou maloletého dieťaťa, ktorý bol datovaný 20.06.2022 a doručený Okresnému súdu Žilina dňa 22.06.2022 v spojení s jeho doplnením datovaným 19.01.2023, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 24.01.2023 vyplynulo, že žiadala zmeniť rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 9P/212/2020 zo dňa 24.03.2021 a to tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého sumou 300,- Eur mesačne k rukám matky a otec bude rovnako povinný prispievať na sporenie maloletému sumou 50,- Eur mesačne na účet na meno C. J., zriadenom v tom-ktorom peňažnom ústave.

33. Práve k podanému návrhu matkou maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného v spojení s posledným súdnym rozhodnutím z mesiaca marec 2021 okresný súd v odsekoch 27., 28. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na pôvodné pomery rodičov v čase posledného určenia výživného a v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na zmenu pomerov, ktorá neodôvodňovala zvýšenie výživného. Okresný súd porovnal pomery rodičov maloletého dieťaťa v čase posledného súdneho rozhodnutia, pomery na strane maloletého s pomermi rodičov maloletého dieťaťa a maloletého dieťaťa (výdavkami, potrebami) k dátumu svojho rozhodnutia, t.j. k dátumu 22. septembra 2023. Pri porovnaní týchto pomerov rodičov a maloletého dieťaťa dôsledne aplikoval ust. § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného ako aj ust. § 78 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine, podľa ktorého dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno meniť, ak sa menia pomery. Krajský súd poukazuje na to, že relevantnosť zmeny pomerov sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi v čase posledného súdneho rozhodnutia a toto okresný súd svojím postupom dodržal. Zmena musí dosahovať relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia, k čomu nedošlo. Hoci zmena pomerov okresným súdom bola konštatovaná, avšak nie taká, aby sa vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného. Pri zmene rozhodnutia o výživnom sa v zmysle ust. § 75 ods.

1 prvá veta Zákona o rodine neprihliada len na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, v danom prípade otca maloletého, ale súčasne na odôvodnené potreby oprávneného. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby oprávneného, a to maloletého C., okresný súd správne postupoval, ak poukázal v odseku 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku, aké boli odôvodnené potreby maloletého v čase posledného súdom určeného výživného v mesiaci marec 2021. Tieto pomery maloletého C. v čase posledného súdneho rozhodnutia porovnal s potrebami maloletého k dátumu rozhodovania napadnutým rozsudkom a správne skonštatoval v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že maloletému klesli jeho odôvodnené výdavky na školské zariadenie o cca 230,- Eur, a to od septembra 2021. Okresný súd v odseku 26. odôvodnenia napadnutého rozsudku vecne správne skonštatoval aktuálne výdavky maloletého, ktoré predstavujú sumu 422,- Eur. Takto skonštatované odôvodnené potreby maloletého sú aj podľa názoru krajského súdu pokryté výživným od otca maloletého, a to sumou 250,- Eur a súčasne k ich pokrytiu pristupuje aj rodinný prídavok, ktorý hoci nenahrádza vyživovaciu povinnosť otca maloletého, ale je tiež sumou, ktorá slúži preferenčnému rodičovi, t.j. matke maloletého dieťaťa aj na krytie potrieb tohto dieťaťa.

34. Podľa názoru krajského súdu pri vyjadrení odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, schopnosti a možnosti otca ako povinného okresný súd prijal vecne správne závery v odseku 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď vyjadril, že otec sa platením výživného podieľa aj na sume 50,- Eur, ktorú matka maloletému dáva na sporenie. Krajský súd vo všeobecnosti poukazuje na ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že súd môže rozhodnúť o povinnosti rodiča platiť výživné na tvorbu úspor len za predpokladu, že dospeje k záveru o takých priaznivých majetkových pomeroch rodiča, ktoré okrem bežného spotrebného výživného umožňujú rodičovi platiť dieťaťu finančné prostriedky navyše, nad rámec bežného výživného, t.j. na vytvorenie úspor pre budúce výdavky. Pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia sa v konaní musia skúmať majetkové pomery rodiča a zdôvodniť, že tieto pomery sú tak nadštandardné, že umožňujú aj tvorbu úspor nad rámec bežného výživného a súčasne sa musí skúmať aj existencia odôvodnených potrieb dieťaťa vyžadujúcich si určenie takéhoto výživného. Zákonodarca pre aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia predpokladá nadštandardné majetkové pomery na strane povinného rodiča. Ani vzhľadom k uvedenému nebolo okresným súdom konštatované splnenie podmienok pre vyhoviecie návrhu podaného matkou maloletého o povinnosti otca maloletého sa podieľať aj na tvorbe úspor mesačne sumou 50,- Eur.

35. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní namietala to, že dokazovanie mal okresný súd zamerať na príjem otca ako povinného rodiča, ktorý maloletého nemá v osobnej starostlivosti a podľa nej nebolo potrebné prihliadnuť na jej príjem od posledného súdneho rozhodnutia, ktorý sa zvýšil dvojnásobne a rovnako sa zvýšili aj rodinné prídavky na dieťa, daňový bonus. Táto odvolacia námietka matky maloletého dieťaťa nebola opodstatnená, pretože v súlade s ust. § 78 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine pri podanom návrhu matkou maloletého dieťaťa o zvýšenie výživného bolo povinnosťou okresného súdu skúmať pomery od posledného súdneho rozhodnutia tak na strane rodičov maloletého ako aj na strane maloletého dieťaťa. Okresný súd preto vecne správne zisťoval príjmy obidvoch rodičov, ktorí sa v rámci výkonu rodičovských práv a povinností podľa svojich schopností a možností podieľajú na vyživovacej povinnosti svojho dieťaťa.

36. Okresný súd pri skúmaní zmeny pomerov nepostupoval formalisticky. Nepostupoval ani dvojkoľajne tak, ako to namietala matka maloletého dieťaťa pokiaľ ide o výdavky spojené s platením hypotéky na spoločnú nehnuteľnosť rodičov. Okresný súd rovnakým prístupom v odsekoch 27., 28. odôvodnenia napadnutého rozsudku pri zisťovaní pomerov rodičov maloletého dieťaťa poukázal tak u matky ako aj u otca na splácanie hypotéky na rodinnom dome ako ich spoločnej nehnuteľnosti. Uvedené platby hypotéky boli v rovine výdavkov rodičov maloletého dieťaťa. Ak okresný súd v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku neprihliadol na náklady na hypotéku, tak z dôvodu, že nešlo o zvýšené náklady na maloletého, pretože platenie úveru nie je odôvodneným výdavkom maloletého, navyše na splácaní ktorého úveru sa už od mesiaca máj 2023 matka nepodieľa.

37. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní namietala, že zo strany otca maloletého neboli rozporované zvýšené výdavky na ich domácnosť, výdavky spojené so zakúpením detskej izby a i napriek tomu tento zvýšený výdavok nebol okresným súdom zohľadnený. Ani tento odvolací dôvod nebol vyhodnotený ako opodstatnený. Okresný súd v odseku 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na náklady, ktoré uvádzala matka maloletého dieťaťa súvisiace s prerábkou detskej izby, ktoré pôvodne tvrdila na sumu 2.500,- Eur a neskôr 2.300,- Eur. Okresný súd namiesto vyzval matku maloletého dieťaťa,

aby tieto výdavky preukázala. Po vykonanom dokazovaní bolo konštatované, že výdavok na skriňu 1.200,- Eur matka maloletého nevedela preukázať. V tomto smere matkou tvrdených výdavkoch na detskú izbu maloletého v zmysle § 37 CMP nešlo o dôkaznú situáciu zhodných skutkových tvrdení účastníkov, ak rodičia maloletého okresnému súdu zhodne netvrdili, že takéto výdavky na strane matky so zariadením detskej izby maloletého vznikli. Ak aj Civilný mimosporový poriadok obsahuje len niektoré ustanovenia o dokazovaní, a tým je možné poukázať na § 151 CSP ohľadne (ne)popierania skutkových tvrdení, tak prioritu v danom mimosporovom konaní má ust. § 35 CMP, v zmysle ktorého súd je povinný zistiť skutočný stav vecí. Vzhľadom k uvedenému nebolo postačujúce pri výdavku na zariadenie detskej izby maloletého len to, že otec nespochybňoval potrebu zariadenia novej detskej izby pre maloletého.

38. V dostatočne potrebnom rozsahu bol zisťovaný príjem otca maloletého, ktorý, ak sa aj od posledného súdneho rozhodnutia zvýšil, tak súčasne od posledného súdneho rozhodnutia sa mu zvýšili aj výdavky, ak nebýva v spoločnej domácnosti s matkou maloletého v ich spoločnej nehnuteľnosti, ale býva u rodičov, kde prispieva na stravu 300,- Eur mesačne, spláca hypotéku vo zvýšenej splátke 228,- Eur mesačne. Krajský súd zdôrazňuje, že pre návrh na zvýšenie výživného nie je určujúci len samotný príjem otca maloletého, ale odôvodnené potreby, výdavky maloletého. Ak tieto ustálené okresným súdom sú pokryté doteraz určenou vyživovacou povinnosťou 250,- Eur mesačne plnenou otcom maloletého dieťaťa, tak potom neboli splnené zákonné podmienky zmeny pomerov tak u maloletého ako aj u oboch rodičov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného podaného matkou maloletého dieťaťa.

39. Okresný súd aplikoval aj ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine, avšak pri zisťovaní zmeny pomerov, pri ktorej sa prihliada na vývoj životných nákladov, tento vývoj bol povinný zohľadňovať nielen na strane maloletého, pomerov na strane matky, ale aj pomerov na strane otca ako povinného.

40. Matka maloletého dieťaťa v odvolaní namietala, že pri skúmaní pomerov na strane otca maloletého ako povinného nebolo zohľadnené, že došlo k vyporiadaniu ich podielového spoluvlastníctva tak, že spoločná nehnuteľnosť (rodinný dom) bola prikázaná do výlučného vlastníctva otca, čím sa podľa matky zmenili majetkové pomery otca aj v tomto smere. Krajský súd uvádza, že pokiaľ matka maloletého dieťaťa v zmysle vyjadrenia otca poukazovala na súdne rozhodnutie o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva rodičov maloletého, ktoré nie je doposiaľ právoplatné, tak ak bola otcovi nehnuteľnosť prikázaná do jeho výlučného vlastníctva, oproti tomu je vyjadrená majetková hodnota v peniazoch, ktorú má otec maloletého vyplatiť matke maloletého, tzn. že majetková hodnota je na stranách oboch rodičov a dostáva sa do roviny ich majetkových pomerov (rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp.zn. 27C/9/2022 zo dňa 27.02.2023, ktorým bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo rodičov maloletého k nehnuteľnosti, vec prikázaná do vlastníctva otca, ktorý je povinný zaplatiť matke maloletého dieťaťa náhradu vo výške 39.288,- Eur, č.l. 209 rub spisu).

41. Krajský súd nezistil dôvody na zmenu rozsudku okresného súdu v napadnutom výroku I. a ani na zrušenie rozsudku okresného súdu v tejto výrokovej časti, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu vo výroku I. v spojení so závislým výrokom III. o trovách prvoinštančného konania potvrdil ako vecne správne rozhodnutie za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP. Krajský súd dodáva, že na základe ustálenej rozhodovacej činnosti ani ako odvolací súd nebol povinný dať odpoveď na každý odvolací argument, ale len na tie, ktoré mali pre odvolacie konanie podstatný, rozhodujúci význam, k čomu zo strany krajského súdu jeho rozsudkom došlo.

42. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre aplikáciu ust. § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.